

Ročník 1979

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 12. listopadu 1979

Cen:

OBSAH:

- 121. Zákon Slovenské národní rady o změně názvu Vysoké školy dopravní v Žilině
 - 122. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se provádí zákon o silniční dopravě a vnitrostátním zaslátelství
 - 123. Vyhláška federálního ministerstva dopravy o městské hromadné dopravě
 - 124. Vyhláška ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky, kterou se vyhlašuje chráněná krajinná oblast Štiavnické vrchy
 - 125. Vyhláška ministerstva školství Slovenské socialistické republiky o školách v přírodě
 - Oznámení o vydání obecných právních předpisů
 - Oznámení o uzavření mezinárodních smluv
-

121

ZÁKON

Slovenské národní rady

ze dne 29. října 1979

o změně názvu Vysoké školy dopravní v Žilině

Slovenská národní rada se usnesla na tomto zá- a zní: Vysoká škola dopravy a spojů v Žilině.
koně:

§ 1

Název Vysoké školy dopravní v Žilině se mění

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna

1980.

Šalgovič v. r.

Colotka v. r.

122

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 18. října 1979,

kterou se provádí zákon o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 57 odst. 1 zákona č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství (dále jen „zákon“):

Č Á S T P R V N Í

SILNIČNÍ DOPRAVA

Oddíl 1

Všeobecná ustanovení

§ 1

Výklad některých pojmů

(1) Pravidelná doprava je doprava opakující se mezi stejnými místy a ve stanovených časech.

(2) Hromadná doprava osob (hromadná osobní doprava) je doprava osob silničním vozidlem určeným pro dopravu více než 9 sedících osob včetně řidiče (dále jen „autobusová doprava“).

(3) Linka pravidelné dopravy je souhrn přepravních spojení, jimiž se zajišťuje pravidelná přepravní obsluha určitých míst.

(4) Dálková linka je linka, která je určena k uspokojování přepravních potřeb na velké vzdálenosti; od ostatních linek se odlišuje zpravidla větší vzdáleností mezi obsluhovanými místy.

(5) Autobusové nádraží je neveřejná účelová pozemní komunikace,¹⁾ upravená pro provoz autobusů a vybavená příslušnými objekty pro řízení provozu, pro odbavování cestujících a péči o ně.

§ 2

Označování vozidel

(k § 5 zákona)

(1) Označení silničních vozidel musí být provedeno na pravoúhlé tabuli nebo nesmazatelně zakresleno na vozidle. Nápis na tabuli nebo na vozidle musí být zřetelně viditelný a barevným odstínem kontrastní od nátěru vozidla; provede se, s výjimkou znaku, podle zvláštního předpisu²⁾ písmem c velikostí nejméně 30 mm.

(2) Tabule musí být připevněna, popřípadě označení zakresleno na obou dveřích budky řidiče nebo v přední polovině obou bočních stran karosérie, u osobních automobilů na obou předních dveřích. Označení silničních vozidel pro nemotorovou dopravu se provede na pravé straně vozidla.

(3) Názvem (jménem) nebo všeobecně známou zkratkou nebo znakem, jakož i sídlem (trvalým pobytem) provozovatele dopravy musí být označeny, a to způsobem uvedeným v odstavcích 1 a 2, též osobní automobily státních organizací, lidových družstev, družstevních podniků a podniků a hospodářských zařízení společenských organizací používané k dopravě pro vlastní potřeby. Nemusí být označeny osobní automobily zákonodárných a výkonných orgánů státní moci, orgánů státní správy, soudů a prokuratury.

§ 3

Záznam o provozu silničního motorového vozidla

(k § 6 zákona)

(1) Tiskopis záznamu o provozu silničního motorového vozidla musí být vydán řidiči před výjezdem vozidla. Záznam musí obsahovat zejména název (jméno) a sídlo (trvalý pobyt) provozovatele dopravy, údaje o vozidle a o osádce vozidla, přepravní a provozní dispozice, průběh přepravy a provozu vozidla ve směně a potvrzení záznamů provozovatele dopravy v předepsaných rubrikách podle odstavce 3.

(2) Řidič vozidla je povinen průběžně provádět záznamy na tiskopisu a zajistit potvrzení záznamů podle odstavce 3. Vyplněný tiskopis řidič odevzdá provozovateli dopravy ihned po ukončení pracovní směny, nebo trvá-li přepravní výkon déle než jednu pracovní směnu, ihned po ukončení přepravního výkonu; není-li to výjimečně možné, odevzdá tiskopis následující pracovní den.

(3) Odesílatel a příjemce zásilky a osoba určená objednatelům nepravidelné autobusové dopravy potvrzují správnost záznamů provozovatele dopravy v předepsaných rubrikách tiskopisu.

¹⁾ § 23 vyhlášky ministerstva dopravy a spoje č. 136/1961 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon).

²⁾ ČSN 01 0451 „Technické písmo“.

(4) O tiskopisech záznamu o provozu vozidla vedou organizace a občané uvedení v § 6 odst. 1 zákona evidenci.

§ 4

Doprava osob silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu

[k § 8 a § 26 odst. 1 písm. n) zákona]

(1) Doprava osob není dovolena v ložném prostoru sklápěcího automobilu, v ložném prostoru sklápěcího přívěsu, který nemá vyklápěcí korbu pevně zajištěnou svorníky, ani v ložném prostoru jednonápravového nákladního přívěsu.

(2) Při dopravě více než šesti osob v ložném prostoru motorového vozidla určeného pro nákladní dopravu musí být vozidlo opatřeno sedadly s opěradlem připevněným k vozidlu; stěny vozidla musí být dostatečně vysoké, aby osoby za jízdy nevytáhly.

(3) Povolení k dopravě více než šesti osob v ložném prostoru motorového vozidla určeného pro nákladní dopravu lze udělit jen tak, aby od přezkoušení technické způsobilosti vozidla do doby skončení platnosti povolení neuplynula doba delší než šest měsíců. Povolení musí mít řidič při přepravě u sebe. Povolení se nevyžaduje k dopravě osob k účelům civilní obrany a při plnění úkolů Svazu pro spolupráci s armádou; k dopravě však lze použít jen vozidla, od jehož přezkoušení technické způsobilosti neuplynula doba delší než šest měsíců.

(4) Při dopravě osob v ložném prostoru nákladního přívěsu zemědělského a lesnického traktoru smí být k traktoru připojen jen jeden přívěs, který musí být vybaven zařízením pro provozní brzdění průběžného typu.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 neplatí pro dopravu osob při železniční dopravě.

(6) Zvláštní předpis³⁾ stanoví, jaké další podmínky musí být splněny při přepravě osob v ložném prostoru silničního vozidla určeného pro nákladní dopravu zejména pokud se týká nejvyššího přípustného počtu přepravovaných osob, jejich chování během přepravy, nejvyšší přípustné rychlosti jízdy a zvláštní kvalifikace řidiče vozidla.

Doprava nebezpečných věcí (k § 9 zákona)

§ 5

(1) Nebezpečné věci (§ 9 zákona) se zařazují do tříd:

- 1a — Výbušné látky a předměty.
- 1b — Předměty plněné výbušnými látkami.
- 1c — Zapalovací a ohňostrojná tělesa a podobné předměty.
- 2 — Stlačené, zkapalněné nebo pod tlakem rozpuštěné plyny.
- 3 — Hořlavé kapaliny.
- 4.1 — Hořlavé tuhé látky.
- 4.2 — Samozápalné látky.
- 4.3 — Látky, které při styku s vodou vyvíjejí zápalné plyny.
- 5.1 — Látky působící vznětlivě.
- 5.2 — Organické peroxidy.
- 6.1 — Jedovaté látky.
- 6.2 — Látky vzbuzující odpor nebo látky způsobující návalu.
- 7 — Radioaktivní látky.
- 8 — Žiravé látky.

(2) V silniční dopravě nebezpečných věcí musí být dodrženy podmínky stanovené v § 6 až 10 této vyhlášky, podmínky stanovené zvláštními předpisy⁴⁾ a obdobně též podmínky stanovené pro jejich dopravu na železnici.⁵⁾

§ 6

(1) Při přepravě nebezpečných věcí musí mít řidič vozidla s sebou

- a) průvodní listinu pro každou zásilku nebezpečných věcí,
- b) písemné pokyny pro případ nehody, jde-li o přepravy uvedené v § 7 odst. 1,
- c) povolení pro dopravu nebezpečných věcí uvedených v příloze této vyhlášky (§ 8).

(2) Doklady předepsané v odstavci 1 musí řidič na požádání předložit k nahlédnutí oprávněným orgánům.

³⁾ § 33 a 34 vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu.

⁴⁾ Např. § 11 vyhlášky ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 59/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením,

§ 11 vyhlášky ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky č. 65/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením,

§ 8 vyhlášky Ústředního báňského úřadu, ministerstva chemického průmyslu a ministerstva všeobecného strojírenství č. 62/1965 Sb., o výbušninách.

Výnos Ústředního báňského úřadu č. 65/65, kterým se vydává bezpečnostní předpis o výbušninách, registrovaný v částce 31/1965 Sb.

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 6/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky č. 23/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.

⁵⁾ Příloha 1 k Železničnímu přepravnímu řádu.

§ 7

(1) Odesílatel je povinen zařídit, aby provozovateli dopravy byly před započítím přepravy nebezpečných věcí předány písemné pokyny pro případ nehody nebo události, ke kterým by mohlo dojít během přepravy (dále jen „pokyny“), jestliže

- a) jde o dopravu výbušných látek a předmětů třídy 1a nebo radioaktivních látek třídy 7;
- b) čistá hmotnost přepravovaných nebezpečných věcí tříd 1b, 1c a nebezpečných věcí třídy 6.2, jde-li o věci infikované nebo věci, z nichž hrozí nebezpečí nákazy, činí více než 50 kg, čistá hmotnost ostatních přepravovaných nebezpečných věcí více než 3000 kg; pokyny však bez ohledu na čistou hmotnost nemusí být předány pro dopravu bezpečnostních zápalek třídy 1c;
- c) jde o dopravu nebezpečných věcí v cisternách nebo o dopravu nevyčištěných vyprázdněných cisteren; nebo
- d) doprava podléhá povolení podle § 8.

(2) Pro každé vozidlo nebo jízdní soupravu musí být předána dvě vyhotovení pokynů.

(3) Provozovatel dopravy je povinen zajistit, aby osádka vozidla byla s pokyny obeznámena a aby byla schopna jich odborně použít.

(4) Pokyny stručně udávají

- a) označení přepravovaných nebezpečných věcí, druh nebezpečí, které při jejich přepravě hrozí, a opatření nutná k tomu, aby se mu předešlo,
- b) pohotové prostředky a pokyny pro poskytnutí pomoci osobám, které se dostanou do přímého styku s přepravovanými věcmi nebo unikajícími látkami,
- c) pohotové prostředky a pokyny pro případ požáru, zejména prostředky a skupiny prostředků, kterých lze nebo nelze použít k uhašení požáru,
- d) pohotové prostředky a pokyny pro případ poškození obalu nebo přepravovaných nebezpečných věcí, zejména pro případ jejich roztroušení nebo rozlití,
- e) pohotové prostředky pro případ ohrožení čistoty a nezávadnosti vod v důsledku uvolnění nebo unikání přepravovaných nebezpečných věcí,
- f) povinné osobní ochranné pracovní prostředky, jimiž musí být osádka vozidla vybavena.

(5) Přepravují-li se v cisterně rozdělené přepážkami na několik oddělení různé nebezpečné věci, popřípadě též věci, které nejsou zařazeny mezi nebezpečné věci, musí být v pokynech uvedeno, jakou nebezpečnou věc každé oddělení cisterny obsahuje.

§ 8

(1) Povolení orgánu státní správy (§ 9 odst. 3 zákona) se vyžaduje pro silniční dopravu nebezpečných věcí uvedených v příloze této vyhlášky, dosa-

huje-li přepravované množství hmotností tam stanovených; přepravují-li se v jednom vozidle nebo v jedné jízdní soupravě dvě nebo více různých nebezpečných věcí uvedených v příloze této vyhlášky, vyžaduje se povolení, jestliže celkové množství těchto nebezpečných věcí dosahuje hmotností stanovené pro jednu z nich.

(2) Splnění podmínek pro dopravu nebezpečných věcí (§ 9 zákona) osvědčí žadatel potvrzením příslušného odborného orgánu, odborného ústavu nebo znalce.

(3) Povolení se nevyžaduje pro dopravu nebezpečných věcí, uvedených v příloze této vyhlášky, v kusových zásilkách k nejbližšímu místu překládky na jiný druh dopravy a od tohoto místa.

(4) Odesílatel nesmí provozovateli dopravy předat k přepravě nebezpečné věci, pro jejichž dopravu nebylo uděleno povolení předepsané podle odstavce 1 nebo které nesplňují podmínky stanovené pro jejich přepravu.

§ 9

(1) Nákladní automobily a jízdní soupravy vozidel určených pro nákladní dopravu musí být opatřeny dvěma pravoúhlými oranžovými odrazovými výstražnými tabulkami o základně 400 mm a výšce nejméně 300 mm, s černým okrajem širokým nejméně 15 mm, jestliže

- a) jde o dopravu výbušných látek a předmětů třídy 1a,
- b) čistá hmotnost přepravovaných nebezpečných věcí
 1. tříd 1b, 1c a nebezpečných věcí třídy 6.2, jde-li o věci infikované nebo věci, z nichž hrozí nebezpečí nákazy, činí více než 50 kg; této povinnosti nepodléhají bez ohledu na čistou hmotnost bezpečnostní zápalky třídy 1c,
 2. tříd 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 a 8 činí více než 3000 kg,
- c) jde o dopravu nebezpečných věcí — s výjimkou radioaktivních látek třídy 7 — v cisternách nebo o dopravu nevyčištěných vyprázdněných cisteren, nebo
- d) doprava podléhá povolení podle § 8 odst. 1.

(2) Výstražné tabulky musí být upevněny na vozidle vpředu a vzadu kolmo k podélné ose vozidla; musí být zřetelně viditelné. Na jízdních soupravách musí být druhá tabulka upevněna na zadní straně posledního vozidla soupravy.

(3) Výstražné tabulky musí být opatřeny na zadní straně vodotěsným neuzamčeným pouzdem pro uložení pokynů uvedených v § 7. Výstražné tabulky a pouzdra pro uložení pokynů musí být zhotoveny z těžko hořlavého materiálu.

(4) Výstražné tabulky musí být zakryty nebo z vozidla sňaty, nejsou-li naloženy nebezpečné věci; to platí pro cisterny v případě, že byly po ukončení

přepravy nebezpečných věcí vyčištěny. Výstražné tabulky mohou být zakryty nebo z vozidla sňaty, jestliže čistá hmotnost naložených nebezpečných věcí — s výjimkou nebezpečných věcí naložených v cisterně — se sníží pod hranice stanovené v odstavci 1 písm. b).

(5) Vybavení vozidla výstražnými tabulkami, pouzdry pro uložení pokynů na zadní straně výstražných tabulek a výstražnými štítky musí zabezpečit provozovatel dopravy. Za upevnění, zakrytí, popřípadě odstranění výstražných tabulek a štítků odpovídá řidič vozidla (jízdní soupravy).

(6) Na nákladních automobilech a na jízdních soupravách vozidel určených pro nákladní dopravu, jimiž se přepravují radioaktivní látky třídy 7, musí být na vnější straně obou bočních stěn a na vnější straně zadní stěny upevněn výstražný štítek. Výstražný štítek se musí sejmut, nejsou-li přepravovány žádné radioaktivní látky.

(7) Předpisy o označování vozidel s nákladem nebezpečných věcí v silničním provozu⁶⁾ zůstávají nedotčeny.

§ 10

(1) Dojde-li k uvolnění nebo unikání nebezpečné věci nebo vznikne-li nebezpečí jejího uvolnění nebo unikání, je řidič vozidla (jízdní soupravy), nebo není-li sám schopen to učinit, jeho spolujezdec povinen neprodleně to oznámit příslušníku Sboru národní bezpečnosti. Na tuto povinnost, jakož i na to, že doprava podléhá ustanovením § 7, 8 nebo 9, musí odesílatel provozovatele dopravy předem upozornit.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí pro dopravu nebezpečných věcí třídy 6.2, jen jde-li o věci infikované nebo hrozí-li z nich nebezpečí nákazy.

§ 11

Obstarává-li přepravu zasílatel vlastním jménem na účet jiné osoby nebo organizace (příkazce), má zasílatel povinnosti odesílatele; za balení a označení nebezpečných věcí přepravovaných jako kusová zásilka však odpovídá příkazce. Příkazce má vůči zasílateli stejné povinnosti jako odesílatel vůči provozovateli dopravy.

Doprava živých zvířat (k § 10 zákona)

§ 12

(1) K dopravě živých zvířat lze použít jen nákladního automobilu nebo návěsové jízdní soupravy, anebo přívěsu nejméně dvounápravového s nesklápěcí karosérií nebo soupravy zemědělského a lesnického traktoru s přívěsem se sklápěcí karosérií, jejíž korba je zajištěna svorníky; pro dopravu jednotlivého zvířete lze použít též jednonápravového přívěsu. Podle potřeby musí být vozidlo vybaveno dostatečně pevnými a vysokými bočnicemi a čely.

(2) Živá zvířata lze přepravovat ve zvláštních schránkách nebo volně. Schránky musí být dostatečně prostorné, vzdušné, pevné a bezpečně uzavřené, aby zvířata nemohla uniknout; podlaha a stěny musí být utěsněny tak, aby bylo zamezeno znečištění vozidla, popřípadě spolunaložených věcí a pozemní komunikace. Schránkami se zvířaty se nesmí házet ani je překlápět. Schrány pro dopravu dravých, divokých nebo jinak nebezpečných zvířat musí být konstruovány tak, aby bylo v největší možné míře vyloučeno nebezpečí škod na zdraví osob, dalších přepravovaných zvířat a na věcech; takové schránky musí být označeny výstražným nápisem „dravec“ nebo „nebezpečné zvíře“.

(3) Jsou-li zvířata přepravována beze schrán, musí být přepravována na vozidlech, jejichž ložný prostor je rozdělen zvláštními přepážkami na jednotlivé boxy tak, aby bylo zajištěno rovnoměrné rozložení nákladu a zabráněno samovolnému přemísťování přepravovaných zvířat a aby byla navzájem oddělena zvířata různých druhů. Nebezpečné zvíře musí být přepravováno ve zvláštním odděleném boxu. Do ložného prostoru vozidla smí být naložen jen takový počet zvířat, který nezpůsobí jejich stěsnání ve vozidle. Přiložen smí být jen náklad, který přímo souvisí s přepravou zvířat, například přiměřená zásoba krmiva, postroje zvířat, nářadí k jejich opatrování apod.

§ 13

(1) Odesílatel odpovídá za to, že zvířata prošla předepsanou veterinární prohlídkou a že jsou dodrženy podmínky stanovené pro přepravu předpisy o veterinární péči, dále odpovídá za to, že zvířata přepravovaná beze schrán jsou na vozidle vhodně zajištěna a opatřena. Přepravuje-li se nebezpečné zvíře, musí odesílatel tuto skutečnost poznamenat v přepravní listině a zajistit doprovod odborně způsobilým průvodcem.

(2) Odesílatel je povinen zajistit před zahájením přepravy napojení a nakrmení zvířat, a to bez ohledu na přepravní vzdálenost; během přepravy je povinen zajistit napojení zvířat (s výjimkou drůbeže), trvá-li přeprava déle než 12 hodin, a jejich nakrmení, trvá-li přeprava déle než 36 hodin.

Oddíl 2

Veřejná silniční doprava (k § 57 odst. 1 písm. a) zákona)

§ 14

Služební stejnokroj

Provozovatelé silniční dopravy jsou povinni vybavit pracovníky, jejichž okruh určí ústřední orgán státní správy ve věcech dopravy České socialistické

⁶⁾ § 36 vyhlášky č. 100/1975 Sb.

republiky“) nebo ústřední organ státní správy ve věcech dopravy Slovenské socialistické republiky⁸⁾ (dále jen „ústřední orgán republiky“) pro výkon jejich práce služebním stejnokrojem.

§ 15

Vozidla

Ve veřejné nákladní a autobusové dopravě nesmějí socialistické organizace používat vozidla, jehož provozovatelem je občan. Ve veřejné nehromadné osobní silniční dopravě smí socialistická organizace používat vozidla, jehož provozovatelem je občan, jen je-li tento provozovatel jejím pracovníkem nebo manželem jejího pracovníka a je-li vozidlo pojištěno pro případ poškození, zničení nebo odcizení; organizace je povinna uzavřít s provozovatelem vozidla písemnou smlouvu o dočasném užívání vozidla.

§ 16

Řidiči motorových vozidel

(1) Řidičem motorového vozidla ve veřejné silniční dopravě smí být jen osoba, která

- a) je v pracovním nebo členském poměru k provozovateli dopravy,
- b) má příslušné řidičské oprávnění a je tělesně a duševně schopná k řízení motorových vozidel příslušné skupiny jako řidič z povolání.

(2) Řidičem motorového vozidla ve veřejné osobní silniční dopravě smí být jen osoba, která

- a) má alespoň dvouletou praxi v řízení dvoustupňových motorových vozidel; výjimku z tohoto ustanovení může v odůvodněných případech povolit ústřední orgán republiky nebo orgán jím pověřený,
- b) nebyla pravomocně odsouzena pro trestný čin, z něhož vyplývá, že nemá předpoklady být řidičem ve veřejné osobní silniční dopravě, ledaže by se na ni hledělo, jako by nebyla odsouzena.⁹⁾

§ 17

Hlášení poruchy v dopravě

Provozovatel veřejné pravidelné autobusové dopravy je povinen oznámit poruchu v dopravě trvající déle než 24 hodiný okresnímu národnímu výboru, v jehož územním obvodu k poruše došlo.

Jízdní řády

(k § 18 a 19 zákona)

§ 18

(1) Provozovatel veřejné pravidelné osobní silniční dopravy sestavuje a po schválení vyhlašuje

jízdní řády pro každou linku jím provozovanou. Je povinen vyvěsit jízdní řády na všech zastávkách příslušné linky, s výjimkou dočasných zastávek mimořádně zřízených na dobu nejdéle 7 dní, a v dalších prostorách určených k pobytu cestujících, popřípadě ke zlepšení informovanosti cestujících i na jiných vhodných místech. Na zastávkách linek s mimořádnou hustotou spojů může provozovatel dopravy vyvěsit zjednodušené jízdní řády.

(2) Jízdní řád autobusové linky musí být vyvěšen v každém autobuse použitém na lince nebo jej průvodčí nebo řidič musí mít u sebe a na požádání předložit cestujícímu k nahlédnutí.

(3) Změny jízdního řádu veřejné pravidelné osobní silniční dopravy musí provozovatel dopravy provést neprodleně a čitelně ve vyvěšených jízdních řádech nebo zvláštními vývěskami na všech zastávkách a místech, kde byl jízdní řád vyvěšen. Předvídané změny musí být vyhlášeny předem.

(4) Provozovatel veřejné pravidelné osobní silniční dopravy je povinen dbát o správnost a úplnost údajů obsažených ve vyvěšených jízdních řádech a ve zvláštních vývěskách. Vyvěšené jízdní řády a zvláštní vývěsky, které pozbyly platnosti, jsou poškozené nebo nečitelné, je provozovatel dopravy povinen neprodleně odstranit, popřípadě vyměnit.

§ 19

(1) Jízdní řády musí obsahovat všechny údaje, které jsou nezbytně nutné k informovanosti cestujících o provozu na jednotlivých linkách; musí obsahovat zejména

- a) název a sídlo provozovatele dopravy
- b) název linky,
- c) den, od kterého jízdní řád platí, a den skončení jeho platnosti,
- d) názvy všech zastávek s údajem jejich vzdálenosti v kilometrech od výchozí zastávky,
- e) doby odjezdů spojů z každé zastávky, u konečných zastávek doby příjezdů,
- f) údaje o tom, v kterých dnech, popřípadě ve kterém časovém období určitý spoj jezdí, popřípadě nejezdí, nebo že v určité zastávce nezastavuje,
- g) údaje o zvláštních podmínkách, za kterých může cestující použít určitého spoje veřejné pravidelné autobusové dopravy, například o možnosti nebo povinnosti opatřit si na určitý spoj předem k platné jízdence ještě místenku.

(2) Je-li mimořádný veřejný zájem na včasné a plynulé přepravě určitých kategorií cestujících (například pracujících do zaměstnání a ze zaměstnání, žáků do škol a ze škol), může být v jízdním

⁷⁾ Zákon České národní rady č. 58/1971 Sb., o určení ústředního orgánu státní správy ve věcech dopravy.

⁸⁾ Zákon Slovenské národní rady č. 33/1971 Sb., o stanovení ústředního orgánu státní správy ve věcech dopravy v působnosti Slovenské socialistické republiky.

⁹⁾ § 24 odst. 2, § 45 odst. 3, § 50 odst. 2, § 60 odst. 4, § 70 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. (úplné znění č. 113/1973 Sb.).

řádu veřejné pravidelné autobusové dopravy stanoveno přednostní přijetí těchto cestujících k přepravě určitým spojem před ostatními cestujícími nebo vyloučení určitých kategorií z přijetí k přepravě určitým spojem.

(3) Provozovatel veřejné pravidelné autobusové dopravy je povinen vydat též knižní jízdní řád. Knižní jízdní řád musí být uspořádán tak, aby cestujícím umožňoval snadné a spolehlivé vyhledání vhodného spojení.

§ 20

(1) V jízdních řádech veřejné pravidelné autobusové dopravy musí být, pokud je to možné, zajištěno navazování jednotlivých linek a spojů jak vlastních, tak i jiných provozovatelů veřejné pravidelné autobusové dopravy, jakož i na dopravu železniční. U spojů, u nichž je stanoveno čekání na jiný spoj nebo vlak, se to vyznačí v jízdním řádu; pokud v poznámce pod jízdním řádem není uvedeno jinak, činí doba, po kterou spoj čeká na jiný spoj nebo vlak, 15 minut, a jde-li o poslední spoj autobusové linky, který má přípoj od vlaku, 1 hodinu.

(2) Při sestavování návrhů jízdních řádů veřejné pravidelné autobusové dopravy a jejich změn se vychází z požadavků na zřizování nových linek a nových spojů, na změny stávajících linek a změny jednotlivých spojů, které organizace, orgány Revolučního odborového hnutí a občané uplatnili u místních, městských a okresních národních výborů nebo přímo u provozovatele dopravy. Národní výbory požadavky uplatněné u nich prověří a posoudí z hlediska společenské účelnosti a naléhavosti. Požadavky se soustředí u okresního národního výboru, který je projedná s provozovatelem dopravy; přitom přihlédne též k vyjádření okresní odborové rady.

(3) Na základě výsledků projednání uplatněných požadavků a v souladu s plánem rozvoje veřejné autobusové dopravy zpracují provozovatelé dopravy návrhy jízdních řádů na příslušné období a jejich změn a předloží je krajskému národnímu výboru; návrhy jízdních řádů dálkových a mezinárodních linek a jejich změn postoupí krajský národní výbor se svým stanoviskem ústřednímu orgánu republiky.

(4) Při schvalování jízdního řádu může orgán státní správy stanovit podrobnější podmínky pro provozování jednotlivých linek.

Taxislužba

(k § 22 zákona)

§ 21

(1) Vozidla taxislužby musí být opatřena střešní svítilnou s černým nápisem „Taxi“, která musí být v provozní době rozsvícena, je-li vozidlo volné. Pro osvětlení nápisu platí i předpisy o osvětlení směro-

vých tabulek na vozidlech určených pro hromadnou dopravu osob.¹⁰⁾

(2) Vozidla taxislužby musí být vybavena úředně ověřeným řádně registrujícím, zaplombovaným taxametrem, jehož umístění umožňuje cestujícím (přepravci) snadnou kontrolu vykazovaných údajů, a jedním nebo několika hasicími přístroji schváleného typu s mrazuvzdornou celkovou náplní nejméně 2 kg. Na viditelném místě uvnitř vozidla musí být umístěna tabulka cen jízdného, popřípadě přepravného.

(3) v osobní taxislužbě se smí používat jen uzavěřených vozidel nejméně čtyřmístných, s nejméně 3 vstupními dveřmi k místům řidiče a cestujících a s vyhrazeným celistvým (nečleněným) prostorem pro zavazadla o objemu nejméně 0,350 m³.

(4) V nákladní taxislužbě lze používat silničních vozidel určených pro nákladní dopravu o užitečné hmotnosti nepřevyšující 3 tuny.

(5) Stanoviště taxislužby musí být označeno nápisem „Taxi“ s uvedením, zda jde o osobní nebo nákladní taxislužbu, a pokud nejde o nepřetržitý provoz, s vyznačením provozní doby.

§ 22

Řidiči taxislužby musí být vybaveni potvrzenkami o zaplacení jízdného (přepravného). Potvrzenka musí obsahovat název a sídlo provozovatele, státní poznávací značku vozidla, datum, výchozí a cílové místo přepravy a zaplacenou částku; není-li přeprava účtována taxametrem, musí potvrzenka obsahovat ještě počet kilometrů ujetých v zájmu cestujícího (přepravce) a dobu stání. Řádně vyplněnou a vlastnoručně podepsanou potvrzenku je řidič povinen vydat na požádání cestujícímu (přepravci); na viditelném místě uvnitř vozidla musí být umístěno upozornění na tuto povinnost.

§ 23

Ústřední orgán republiky nebo orgán jím pověřený může v odůvodněných případech povolit výjimku z ustanovení o vybavení vozidla taxametrem (§ 21 odst. 2), o vybavení vozidla podle ustanovení § 21 odst. 3 a o nejvyšší přípustné užitečné hmotnosti vozidla nákladní taxislužby (§ 21 odst. 4), nejvýše však do 4 tun užitečné hmotnosti. Doklad o povolení výjimky z ustanovení o vybavení vozidla taxametrem musí mít řidič u sebe.

Oddíl 3

Neveřejná silniční doprava pro cizí potřeby

(k § 57 odst. 1 písm. a) zákona)

§ 24

(1) Ustanovení § 15 a § 16 odst. 1 písm. b) platí i pro neveřejnou silniční dopravu pro cizí potřeby.

¹⁰⁾ § 47 odst. 6 vyhlášky federálního ministerstva dopravy č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(2) Ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) platí pro neveřejnou silniční dopravu pro cizí potřeby, která je předmětem hospodářské činnosti organizace.

Nepravidelná autobusová doprava provozovaná orgány Revolučního odborového hnutí

[k § 26 odst. 1 písm. c) a § 37 odst. 2 písm. d) zákona]

§ 25

(1) Závodní výbory základních organizací, podnikové výbory a vyšší orgány Revolučního odborového hnutí (dále jen „orgány ROH“) smějí bez povolení provozovat nepravidelnou autobusovou dopravu autobusy, které jsou v jejich správě, a dále autobusy, které jsou ve správě (vlastnictví) organizace, při níž je orgán ROH ustaven, a které byly pořízeny převážně z prostředků podnikového fondu pracujících, pobídkového fondu nebo fondu kulturních a sociálních potřeb, jde-li o dopravu

- a) vlastních členů, jejich příbuzných v řadě přímé, sourozenců a manželů, jakož i jiných osob, pokud tyto osoby jsou příslušníky jejich domácnosti, k účelům politicko-výchovným, rekreačním, kulturním a tělovýchovným, k účasti na pohřbu spolupracovníka a k plnění závazků z patronátních smluv,
- b) členů ROH na školení organizované orgány ROH, členů (delegátů) na závodní nebo podnikové členské schůze (konference) a delegátů na konference a sjezdy organizované vyššími orgány ROH,
- c) členů [jejich příbuzných uvedených v ustanovení písmena a) a příslušníků jejich domácnosti] těch základních organizací ROH, které společně využívají sdruženého podnikového rekreačního zařízení,
- d) účastníků dětské rekreace organizované orgány ROH.

(2) Kulturní zařízení ROH smějí provozovat bez povolení nepravidelnou autobusovou dopravu členů souborů, zájmových kroužků a členů [jejich příbuzných uvedených v ustanovení písmena a) a příslušníků jejich domácnosti] těch organizací, které statut kulturního zařízení ROH podepsaly jako sdružené organizace a plní vůči němu své finanční závazky, k účelům uvedeným v odstavci 1 písmena a), pokud k této dopravě použijí autobusů, které jsou v jejich správě, nebo autobusů, jimiž je k uvedeným účelům oprávněn provozovat bez povolení nepravidelnou autobusovou dopravu odpovědný řídící orgán ROH. Kulturní zařízení ROH je oprávněno bez povolení podle předcházející věty používat nejvýše dvou autobusů, které musí být registrovány u okresního národního výboru příslušného podle sídla kulturního zařízení ROH.

(3) Orgány ROH a kulturní zařízení ROH smějí

bez povolení provozovat autobusovou dopravu podle odstavců 1 a 2 i do zahraničí.

§ 26

[k § 15 odst. 1 zákona]

(1) Za přepravu podle § 25 účtuje orgán ROH, popřípadě kulturní zařízení ROH, přepravovaným osobám (objednateli přepravy) náhradu¹¹⁾ skládající se z podílu na celkových věcných nákladech autobusu podle skutečně ujetých kilometrů a z osobních nákladů za celkovou dobu přepravy.

(2) Do věcných nákladů se započítávají náklady na opravy a údržbu vozidla, na provozní hmoty, na pneumatiky, na zákonné pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem motorového vozidla a na pojištění vozidla pro případ poškození, zničení nebo odcizení. Osobní náklady tvoří mzda řidiče včetně pojistného nemocenského pojištění a náhrada jeho cestovních výdajů.

(3) Všechny služby poskytnuté organizací (například opravy a údržba vozidla) hradí orgán ROH (kulturní zařízení ROH) jako provozovatel dopravy podle cenových předpisů.

§ 27

Ceny za přepravu, které nespádají pod ustanovení § 25, se řídí předpisy o cenách za výkony v nepravidelné autobusové dopravě.¹²⁾

§ 28

(1) Orgán ROH, kulturní zařízení ROH, popřípadě organizace, která má autobus ve své správě (vlastnictví), jsou povinny při každé přepravě provedené podle § 25 uvést v záznamu o provozu vozidla účel přepravy (§ 25 odst. 1).

(2) Kromě záznamu o provozu vozidla a kromě seznamu osob v mezinárodní silniční dopravě musí mít řidič při přepravě podle § 25 u sebe

- a) prohlášení organizace, u níž je orgán ROH, popřípadě odpovědný řídící orgán ROH ustaven, že autobus byl pořízen převážně z prostředků podnikového fondu pracujících, pobídkového fondu nebo fondu kulturních a sociálních potřeb, je-li přeprava prováděna tímto autobusem,
- b) potvrzení okresního národního výboru, že autobus je podle § 25 odst. 2 druhé věty u něho registrován, je-li přeprava prováděna kulturním zařízením ROH.

Oddíl 4

Povolovací řízení

[k § 57 odst. 1 písm. b) zákona]

§ 29

(1) Žádost o povolení k provozování silniční dopravy musí být podána písemně a musí obsahovat

¹¹⁾ Náhrada za tuto činnost nepodléhá důchodové dani, (zákon č. 113/1971 Sb., o důchodové dani a příspěvku na sociální zabezpečení — úplné znění č. 73/1977 Sb.).

¹²⁾ Tarif nepravidelné autobusové přepravy [Přepravní a tarifní věstník č. 24/1973].

- a) název (jméno) a sídlo (trvalý pobyt) žadatele,
- b) účel a druh dopravy,
- c) počet přepravních výkonů nebo dobu, na kterou se povolení žádá,
- d) přesné vymezení územního obvodu, v němž má být doprava provozována, popřípadě výchozí a cílové místo dopravy,
- e) počet a druh vozidel, jimiž má být doprava provozována, údaje o nejvyšší obsaditelnosti vozidel určených pro osobní dopravu a údaje o nejvyšší celkové a užitečné hmotnosti vozidel určených pro nákladní dopravu,
- f) jde-li o pravidelnou silniční dopravu, popis a délku linky (linek), na níž (na nichž) má být doprava provozována, s přehledným situačním plánkem, v němž je zakreslena trať linky (linek) se všemi zastávkami,
- g) údaje, popřípadě doklady, které umožní orgánu státní správy posoudit odbornost a způsobilost žadatele a bezpečnost a provozuschopnost dopravních prostředků a dopravních a provozních zařízení.

(2) Žádost o povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby, která je předmětem hospodářské činnosti žadatele, musí dále obsahovat

- a) doklad o tom, že tato hospodářská činnost je obsažena ve zřizovací listině, statutu, stanovách anebo v jiném aktu, kterým mu byla povolena,¹³⁾
- b) údaj o tom, zda žadatel má nebo měl oprávnění k provozování určitého druhu silniční dopravy na podkladě dřívějšího povolení nebo přímo na základě zákona.

(3) Orgán státní správy příslušný k rozhodnutí o žádosti může požadovat další potřebné údaje a doklady.

§ 30

(1) Rozhodnutí o povolení k provozování silniční dopravy musí obsahovat

- a) název (jméno) a sídlo (trvalý pobyt) oprávněného,
- b) přesné označení dopravy, k níž se povolení uděluje, jakož i její místní a věcný rozsah, popřípadě její další přesnější vymezení,
- c) počet a druh vozidel, jimiž se povoluje dopravu provozovat, nejvyšší obsaditelnost vozidel určených pro osobní dopravu a nejvyšší celkovou a užitnou hmotnost vozidel určených pro nákladní dopravu,
- d) počet přepravních výkonů, k nimž se povolení uděluje, jestliže se povolení uděluje k jednomu nebo omezenému počtu přepravních výkonů,
- e) dobu platnosti povolení,
- f) popřípadě další podmínky stanovené podle § 32 odst. 1 zákona.

(2) S rozhodnutím o povolení k provozování silniční dopravy se oprávněnému vydá podepsané a razítkem povolujícího orgánu státní správy opatřené osvědčení, v němž se uvede název (jméno) a sídlo (trvalý pobyt) oprávněného, druh a rozsah povolené dopravy a doba platnosti povolení; toto osvědčení se vydá oprávněnému v takovém počtu vyhotovení, pro jaký počet vozidel bylo povolení uděleno. V každém vyhotovení se vyznačí údaje o vozidle uvedeně v odstavci 1 písm. c), vztahující se na vozidlo, pro které se toto vyhotovení vydává. Osvědčení musí mít řidič vozidla u sebe.

§ 31

(1) Pozbyl-li udělené povolení platnosti před uplynutím doby platnosti v něm uvedené, musí být všechna vyhotovení osvědčení o povolení neprodleně vrácena příslušnému orgánu státní správy.

(2) Orgán státní správy příslušný k rozhodnutí o povolení k provozování silniční dopravy může provozovatele veřejné silniční dopravy nebo neveřejné silniční dopravy pro cizí potřeby, která je předmětem hospodářské činnosti provozovatele, na jeho žádost zprostit přechodně nebo trvale povinnosti provozovat silniční dopravu, ke které má platné povolení, nebo provozovat tuto dopravu v povoleném rozsahu, jestliže od něho nelze za daných okolností požadovat další provozování dopravy, popřípadě její provozování v povoleném rozsahu, nebo jestliže to veřejný zájem nevyžaduje.

Oddíl 5

Mezinárodní silniční doprava

[k § 57 odst. 1 písm. c) zákona]

§ 32

(1) Československý provozovatel silniční dopravy smí v mezinárodní silniční dopravě používat jen autobusy, vozidel určených pro nákladní dopravu a vozidel taxislužby, jejichž technický stav byl shledán vyhovujícím při technické prohlídce, od níž neuplynula doba, pokud jde o autobusy a vozidla taxislužby, delší než 6 měsíců, a pokud jde o ostatní vozidla pro nákladní dopravu, delší než 1 rok. Při technické prohlídce se též posuzuje, zda vzhledový stav vozidla je uspokojivý a zda vnitřní vybavení autobusů splňuje požadavky pohodlí cestujících a kultury cestování z hlediska časové náročnosti přepravy.

(2) V mezinárodní nepravidelné autobusové dopravě provozované československým provozovatelem silniční dopravy musí být určen vedoucí výpravy, a to v dopravě pro vlastní potřeby provozovatele dopravy, v dopravě pro cizí potřeby objednatelům přepravy. Vedoucí výpravy nebo řidič musí mít ve vozidle během přepravy jmenný seznam přepravovaných osob.

¹³⁾ § 18a hospodářského zákoníku c. 109/1964 Sb. (ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb.).

§ 33

(1) Žádost o povolení k mezinárodní silniční dopravě musí být podána písemně a musí obsahovat náležitosti uvedené v § 29.

(2) Zahraniční žadatel o povolení k mezinárodní silniční dopravě je povinen připojit k žádosti doklady o zajištění závazků, jež popřípadě vzniknou z odpovědnosti za provoz motorových vozidel na území Československé socialistické republiky. Žadatel, který má ve svém státě oprávnění, které má povahu oprávnění k veřejné silniční dopravě, připojí k žádosti doklad o svém oprávnění; tento doklad nahrazuje doklady předepsané v § 29 odst. 1 písm. g).

Oddíl 6

**Silniční doprava provozovaná
zahraničními provozovateli
v Československé socialistické
republice**

§ 34

Ustanovení § 33 platí i pro zahraniční žadatele o povolení k silniční dopravě mezi dvěma místy ležícími na území Československé socialistické republiky.

Č Á S T D R U H Á

VNITROSTÁTNÍ ZASÍLATELSTVÍ

[k § 43 odst. 4 a § 57 odst. 1 písm. b) a d) zákona]

§ 35

(1) Provozovatel vnitrostátního zasílatelství obstarává vnitrostátní dopravu věcí vlastním jménem, v zájmu a na účet příkazce.

(2) Ve vnitrostátním zasílatelství se dále poskytují zasílatelské výkony spojené s dopravou, zejména

- a) odborné zpracování nejvýhodnějšího a nej hospodárnějšího způsobu dodání, obstarání dopravy, objednávka dopravních prostředků a zařízení,
- b) přepravní balení, přejímka a podej zásilky, určení hmotnosti a počtu kusů zásilky, předepsané označení zásilek včetně záznamů o zvláštních vlastnostech a povaze přepravovaných věcí,
- c) uzavření přepravního pojištění,
- d) zajištění nakládky a vykládky,
- e) zajištění překládky během přepravy,
- f) skladování a polohování zásilek,
- g) doprovod zásilek,
- h) sledování průběhu přepravy, zejména z hlediska dodržení dodacích lhůt,
- i) placení všech předpokládaných i mimořádných výdajů a poplatků v souvislosti s přepravou zásilky, inkaso pohledávek, styk s peněžními ústavy,
- j) předběžná kalkulace přepravního, přezkoumá-

ní správnosti vyúčtování přepravy dopravcem včetně revize přepravních dokladů,

- k) včasné a řádné vybavení reklamací z přepravy včetně uplatnění nároků na náhrady za překročení dodacích lhůt,
- l) účast při sepisování zápisů o příčinách a rozsahu přepravních škod, spoluúčast při likvidaci škod včetně nároků plynoucích z uzavřeného pojištění.

§ 36

(1) Žádost o povolení k provozování vnitrostátního zasílatelství musí být podána písemně a musí obsahovat

- a) název (jméno) a sídlo (trvalý pobyt) žadatele,
- b) údaj o tom, zda žadatel má nebo měl oprávnění k provozování vnitrostátního nebo mezinárodního zasílatelství na podkladě dřívějšího povolení nebo přímo na základě zákona,
- c) údaj o tom, zda žadatel má povolení k provozování silniční dopravy,
- d) dobu, na kterou se povolení žádá,
- e) údaje, popřípadě doklady, které umožní orgánu státní správy posoudit odbornost a způsobilost žadatele k provozování vnitrostátního zasílatelství,
- f) je-li provozování vnitrostátního zasílatelství předmětem hospodářské činnosti žadatele, doklad o tom, že tato hospodářská činnost je obsažena ve zřizovací listině, statutu, stanovách nebo v jiném aktu, kterým mu byla povolena.¹³⁾

(2) K žádosti musí být připojen návrh záslatelských podmínek.

(3) Orgán státní správy příslušný k rozhodnutí o žádosti může požadovat další potřebné údaje a doklady.

§ 37

(1) Rozhodnutí o povolení k provozování vnitrostátního zasílatelství musí obsahovat

- a) název (jméno) a sídlo (trvalý pobyt) oprávněného,
- b) věcný, popřípadě místní rozsah uděleného oprávnění,
- c) dobu platnosti povolení omezeného časově podle § 43 odst. 3 zákona.

(2) V povolení mohou být uloženy další podmínky, například doba zahájení činnosti, způsob jejího provozování apod.

§ 38

Orgán státní správy příslušný k rozhodnutí o povolení k provozování vnitrostátního zasílatelství může provozovatele této činnosti na jeho žádost zprostit přechodně nebo trvale povinnosti provozovat vnitrostátní zasílatelství, k němuž má platné povolení, nebo provozovat je v povoleném rozsahu,

jestliže od něho nelze za daných okolností požadovat další provozování této činnosti nebo její provozování v povoleném rozsahu nebo jestliže veřejný zájem to nevyžaduje.

ČÁST TŘETÍ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Státní odborný dozor v silniční dopravě a ve vnitrostátním zasilatelství [k § 57 odst. 1 písm. e) zákona]

§ 39

(1) Při výkonu státního odborného dozoru příslušné orgány dozírají,

- a) zda provozovatelé silniční dopravy a vnitrostátního zasilatelství mají předepsané oprávnění a zda svoji činnost provozují v mezích tohoto oprávnění, popřípadě za podmínek stanovených v uděleném povolení,
- b) zda jsou podnikové předpisy pro výkon práce v silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství v souladu s obecně závaznými právními předpisy, a zaujímají k nim stanovisko,
- c) zda jsou pracovníci v silniční dopravě a ve vnitrostátním zasilatelství obeznámeni s předpisy pro výkon jejich práce,
- d) zda jsou pracovníci v silniční dopravě zdravotně i odborně způsobilí k výkonu služby,
- e) jak je uspořádán provoz silniční dopravy a jak je v tomto provozu zajišťována bezpečnost osob a věcí,
- f) zda dopravní prostředky a dopravní zařízení silniční dopravy jsou řádně udržovány, zda jich je plně, účelně a hospodárně využíváno a zda

jejich stav a stav prostorů sloužících k provozování silniční dopravy vyhovuje požadavkům bezpečnosti, požární ochrany a hygieny, zejména jsou-li udržovány v náležitém pořádku a čistotě,

- g) zda je v pravidelné veřejné osobní silniční dopravě dodržován jízdní řád a zda jsou cestující s ním i s přepravními podmínkami včas a stanoveným způsobem seznamováni,
- h) zda provozovatelé silniční dopravy a vnitrostátního zasilatelství dodržují ostatní podmínky a plní ostatní povinnosti stanovené zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a opatřeními orgánů státní správy.

(2) Orgány vrchního státního odborného dozoru dozírají na výkon státního odborného dozoru vykonávaného jinými orgány.

§ 40

Orgán státního odborného dozoru vydá pracovníkům, které pověří výkonem tohoto dozoru, doklad o pověření. Tento doklad musí obsahovat název vydávajícího orgánu, jméno a funkci pověřeného pracovníka a rozsah jeho oprávnění.

§ 41

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se § 9 vyhlášky ministerstva dopravy č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu.

§ 42

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Ministri

Ing. Blažek v. r.

Příloha k vyhlášce č. 122/1979 Sb.

Seznam nebezpečných věcí, které lze přepravovat pouze na povolení podle § 8 odst. 1

Třída	Číslice	Pojmenování věci	Množství v kg
2	3	fluor	100
	5	bromvodík, fluorovodík, sirovodík, chlor, čpavek, kyslík siřičitý	1000
		kyslíčník dusičitý, T-plyn	500
	6	propan, cyklopropan, propylen, butan, isobutan, butylen, isobutylen	6000
		butadien	1000
	7	směsi uhlovodíků získané ze zemního plynu nebo destilací derivátů minerálních olejů, uhlí, atd., jakož i směsi plynů spadajících pod číslice 6 a 7	6000
	8a	dimethylether (methylether), methylvinylether, methylchlorid, ethylchlorid, vinylchlorid, vinylbromid, monomethylamin (methylamin), dimethylamin, trimethylamin, ethylamin (monoethylamin), methylmerkaptan	1000
		methylbromid, karbonylchlorid (fosgen), ethylenoxid	500
	8b	monochlordifluorethan, monochlortrifluorethylen, 1,1 — difluorethan	1000
	9	směsi kyslíčníku uhličitého s nejvýše 17 % hmotnosti, ethylenoxid, ethan, ethylen	1000
	10	chlorovodík, 1,1 — difluorethylen, vinylfluorid	1000
	12	kapalný methan, kapalný ethan, kapalně směsí methanu a ethanu, též s obsahem propanu nebo butanu, kapalný ethylen	
	14a, b	čpavek rozpuštěný ve vodě s více než 35 % a nejvýše 50 % čpavku	
3	1a	sírouhlík, akrolein	1000
5.1	1	stabilizované vodné roztoky peroxidu vodíku s více než 60 % peroxidu vodíku, stabilizovaný peroxid vodíku	1000
	3	kyselina chloristá ve vodných roztocích s více než 50 %, nejvýše však 72,5 % čisté kyseliny (HClO ₄)	
5.2	46a	acetylcyklohexansulfonylperoxid s obsahem vody nejméně 30 %	5
	47a	diisopropylperoxidkarbonát, technicky čistý	10
	49a	terciární butylperpivalát, technicky čistý	

Třída	Číslice	Pojmenování věcí	Množství v kg
6.1	1a	kyselina kyanovodíková obsahující nejvýše 3 % vody	100
	1b	vodné roztoky kyanovodíku s obsahem nejvýše 20 % čistého kyanovodíku (HCN)	1000
	2a	akrylonitril	
	2b	acetonitril (methylkyanid), nitril kyseliny isomásečné	
	4a	allylchlorid	
	11a	acetonkyanhydrin	
	12a	epichlorhydrin	
	12b	ethylenchlorhydrin	
	13a	allylalkohol	
	13b	dimethylsulfát	500
	14	alkyly olova	1000
	31b	roztoky kyanidů kovů	
	81a	organické sloučeniny síry	
8	1a	kyselina sírová s více než 85 % čisté kyseliny (H ₂ SO ₄) oleum	10 000
	2a, b	kyselina dusičná obsahující více než 55 % čisté kyseliny (HNO ₃)	1000
	6a	kyselina fluorovodíková s obsahem více než 60 %, ale nejvýše 85 % čisté kyseliny (HF)	
	6b	kyselina fluorovodíková s nejvýše 60 % čisté kyseliny (HF)	
	7	kyselina fluoroboritá (vodné roztoky s nejvýše 78 % čisté kyseliny)	
	9	anhydrid kyseliny sírové, stabilizovaný	
	14	brom	
	34	hydrazin ve vodných roztocích s nejvýše 72 % N ₂ H ₄	
—	—	tekuté kovy	100

123

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 18. října 1979

o městské hromadné dopravě

Federální ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 29 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, a podle § 57 odst. 1 zákona č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Městskou hromadnou dopravou podle této vyhlášky se rozumí veřejná hromadná doprava osob a jejich zavazadel provozovaná k uspokojování přepravních potřeb na území města, popřípadě spádových příměstských obcí městskými dráhami a autobusy.

(2) Městská hromadná doprava se provozuje jako doprava pravidelná nebo nepravidelná. Pravidelná městská hromadná doprava je doprava opakující se mezi stejnými místy a ve stanovených časech; provádí se na linkách městských drah a na městských autobusových linkách, které jsou uvedeny v platných jízdních řádech, popřípadě též jinak zveřejněny. Nepravidelná městská hromadná doprava se provozuje na základě objednávek (objednané jízdy).

(3) Ve věcech neupravených touto vyhláškou se provozování městské hromadné dopravy řídí obecnými předpisy

- a) o dráhách,¹⁾ jde-li o městskou hromadnou dopravu provozovanou městskými dráhami,
- b) o silniční dopravě,²⁾ jde-li o městskou hromadnou dopravu provozovanou autobusy.

§ 2

Služební stejnokroj

Provozovatelé městské hromadné dopravy (dále jen „provozovatelé dopravy“) jsou povinni vybavit pracovníky, jejichž okruh určí ústřední orgán státní správy ve věcech dopravy České socialistické republiky³⁾ nebo ústřední orgán státní správy ve věcech dopravy Slovenské socialistické republiky,⁴⁾ pro výkon jejich práce služebním stejnokrojem.

§ 3

Řidiči

Řidičem vozidla v městské hromadné dopravě smí být jen osoba, která

- a) je v pracovním nebo členském poměru k provozovateli dopravy,
- b) má příslušné řidičské oprávnění a je tělesně a duševně schopná k řízení vozidel městských drah, popřípadě silničních vozidel příslušné skupiny jako řidič z povolání,
- c) nebyla pravomocně odsouzena pro trestný čin, z něhož vyplývá, že nemá předpoklady být řidičem v městské hromadné dopravě, ledaže by se na ni hledělo, jako by nebyla odsouzena.⁵⁾

Jízdní řády

§ 4

(1) Provozovatel dopravy je povinen sestavit a uveřejnit vývěsné jízdní řády pro každou linku pravidelné dopravy jím provozovanou.

¹⁾ Vyhláška ministerstva dopravy č. 52/1964 Sb., kterou se provádí zákon o dráhách, ve znění vyhlášky č. 132/1969 Sb. a vyhlášky č. 122/1974 Sb.

Pravidla technického provozu městských drah, registrovaná v částce 25/1970 Sb., ve znění výnosů federálního ministerstva dopravy, registrovaných v částce 7/1972 Sb. a v částce 12/1977 Sb.

Pravidla technického provozu metra, registrovaná v částce 17/1973 Sb., ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy, registrovaného v částce 3/1977 Sb.

Pravidla technického provozu lanových drah, registrovaná v částce 11/1978 Sb.

²⁾ Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 122/1979 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství.

³⁾ Zákon České národní rady č. 58/1971 Sb., o určení ústředního orgánu státní správy ve věcech dopravy.

⁴⁾ Zákon Slovenské národní rady č. 33/1971 Sb., o stanovení ústředního orgánu státní správy ve věcech dopravy v působnosti Slovenské socialistické republiky.

⁵⁾ § 24 odst. 2, § 45 odst. 3, § 50 odst. 2, § 60 odst. 4, § 70 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. (ve znění vyhlášeném pod č. 113/1973 Sb.)

{2} Jízdní řády musí obsahovat všechny údaje, které jsou nezbytně nutné k informovanosti cestujících o provozu na jednotlivých linkách; musí obsahovat zejména

- a) název a sídlo provozovatele dopravy;
- b) název zastávky (stanice), ve které je jízdní řád vyvěšen;
- c) označení, směr (cílové zastávky, popřípadě stanice) všech linek procházejících zastávkou (stanicí);
- d) den, od kterého jízdní řád platí, a den skončení jeho platnosti;
- e) názvy všech zastávek (stanic) linky (linek);
- f) doby odjezdů vozidel (jízdních souprav) jednotlivých linek ze zastávky; je-li interval odjezdů v ucelených časových obdobích stále stejný a kratší než 15 minut, je možno uvést jen první časový údaj odjezdu v každé hodině a za svorkou vymezující příslušné období vyznačit opakující se interval;
- g) údaj o zavedení zvláštního způsobu provozu na lince, například provozu, v němž cestující je povinen některé úkony spojené s placením jízdného (přepravného), popřípadě s opatřením jízdenky provést sám (provoz bez průvodčího).

§ 5

{1} Trvalé změny jízdního řádu musí provozovatel dopravy ve vyvěšených jízdních řádech vyznačit včas a čitelně. Předvídané dočasné odchylky od jízdního řádu jím vyvolané je provozovatel dopravy povinen předem oznámit na zastávkách zvláštními vývěskami; nepředvídané dočasné odchylky oznamuje, lze-li předpokládat, že budou trvat déle než 12 hodin.

{2} Provozovatel dopravy je povinen dbát o správnost všech údajů obsažených ve vyvěšených jízdních řádech a ve vývěskách. Vyvěšené jízdní řády a vývěsky, které pozbyly platnosti, jsou poškozené nebo nečitelné, musí provozovatel dopravy odstranit, popřípadě vyměnit, a to v případě jejich neplatnosti neprodleně.

{3} Provozovatel dopravy může též vydat knižní jízdní řád, poskytující souhrnný přehled o celkovém uspořádání linek a o provozu na jednotlivých linkách a umožňující snadnou orientaci. Vyžadují-li to místní dopravní poměry, může vydání knižního jízdního řádu příslušný orgán státní správy provozovateli dopravy uložit.

Povolovací řízení

§ 6

{1} Žádost o povolení k provozování městské hromadné dopravy musí být podána písemně a musí obsahovat

- a) název a sídlo žadatele,

- b) údaj o tom, zda žadatel má nebo měl oprávnění k provozování určitého druhu silniční nebo městské hromadné dopravy na podkladě dřívějšího povolení nebo přímo na základě zákona,
- c) popis a délku linek (tratí), na nichž má být doprava provozována, s přehledným situačním plánkem, v němž jsou zakresleny linky (tratě) se všemi zastávkami (stanicemi) a linky (tratě) městské hromadné dopravy provozované jinými provozovateli, které vedou územním obvodem, v němž má být doprava provozována, včetně jejich zastávek (stanic) v tomto obvodu,
- d) druh a stanoviště vozidel, jimiž má být doprava provozována, a jejich obsaditelnost,
- e) údaje, popřípadě doklady, které umožní orgánu státní správy posoudit odbornost a způsobilost žadatele a bezpečnost a provozuschopnost dopravních prostředků a dopravních a provozních zařízení,
- f) doklad o tom, že provozování městské hromadné dopravy je obsaženo ve zřizovací listině, statutu, stanovách anebo v jiném aktu, kterým byla tato hospodářská činnost žadatele povolena.⁶⁾

{2} Orgán státní správy, příslušný k rozhodnutí o žádosti, může požadovat další potřebné údaje a doklady.

§ 7

Rozhodnutí o povolení k provozování městské hromadné dopravy musí obsahovat

- a) název a sídlo oprávněného,
- b) popis a délku linek (tratí), na nichž se má doprava provozovat,
- c) druh a stanoviště vozidel, jimiž se má doprava provozovat,
- d) dobu platnosti povolení.

§ 8

Orgán státní správy příslušný k rozhodnutí o povolení k provozování městské hromadné dopravy může provozovatele dopravy na jeho žádost zprostit přechodně nebo trvale povinnosti provozovat městskou hromadnou dopravu, ke které má platné povolení, nebo provozovat tuto dopravu v povoleném rozsahu, jestliže od něho nelze za daných okolností požadovat další provozování dopravy, popřípadě její provozování v povoleném rozsahu, nebo jestliže to veřejný zájem nevyžaduje.

Státní odborný dozor v městské hromadné dopravě

§ 9

{1} Při výkonu státního odborného dozoru v městské hromadné dopravě provozované autobusy příslušné orgány dozírají,

- a) zda provozovatelé dopravy mají příslušné oprávnění a zda svoji činnost provozují v me-

⁶⁾ § 18a hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. (ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb.).

- zích tohoto oprávnění, popřípadě za podmínek stanovených v uděleném povolení,
- b) zda jsou podnikové předpisy pro výkon práce v městské hromadné dopravě v souladu s obecně závaznými právními předpisy, a zaujímají k nim stanovisko,
 - c) zda jsou pracovníci obeznámeni s předpisy pro výkon jejich práce,
 - d) zda jsou pracovníci zdravotně i odborně způsobilí k výkonu služby,
 - e) jak je uspořádán provoz městské hromadné dopravy a jak je v tomto provozu zajišťována bezpečnost osob a věcí,
 - f) zda jsou dopravní prostředky a dopravní zařízení řádně udržovány, zda jich je plně, účelně a hospodárně využíváno a zda jejich stav a stav prostorů sloužících k provozování městské hromadné dopravy vyhovuje požadavkům bezpečnosti, požární ochrany a hygieny, zejména zda jsou udržovány v náležitém pořádku a čistotě,
 - g) zda je v pravidelné městské hromadné dopravě dodržován jízdní řád a zda jsou cestující s ním i s přepravními podmínkami včas a stanoveným způsobem seznamováni,
 - h) zda provozovatelé městské hromadné dopravy dodržují ostatní podmínky a plní ostatní povin-

nosti stanovené zákonem o dráhách a zákonem o silniční dopravě a vnitrostátním zasílatelství, předpisy vydanými k jejich provedení a opatřeními orgánů státní správy.

{2} Pro výkon státního odborného dozoru v městské hromadné dopravě provozované městskými dráhami platí předpisy o dráhách.¹⁾

§ 10

Orgán státního odborného dozoru vydá pracovníkům, které pověří výkonem tohoto dozoru, doklad o pověření. Tento doklad musí obsahovat název vydávajícího orgánu, jméno a funkci pověřeného pracovníka a rozsah jeho oprávnění.

§ 11

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se § 5 vyhlášky ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu.

§ 12

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Ministr:

Ing. Blažek v. r.

124

VYHLÁŠKA

ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky

ze dne 22. září 1979,

kterou se vyhláší chráněná krajinná oblast
ŠTIAVNICKÉ VRCHY

Ministerstvo kultury Slovenské socialistické republiky v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány státní správy podle § 10 odst. 2 a podle § 11 zákona Slovenské národní rady č. 1/1955 Sb. SNR, o státní ochraně přírody (dále jen „zákon“) stanoví:

§ 1

{1} Území vymezené v příloze, která tvoří součást této vyhlášky, se vyhláší za chráněnou krajinnou oblast Štiavnické vrchy (dále jen „oblast“). Oblast se rozprostírá na území okresů:

- a) Žiar nad Hronom

ve Středoslovenském kraji, v katastrálních územích obcí Antol, Baďan, Banská Belá, Banská Štiavnica, Banský Studenec, Beluj, Nová Baňa-Brehy, Dekýš, Hliník nad Hronom, Hodruša-Hámre, Ilja, Kopanice, Kozelník, Lehôtka pod Brehy, Močiar, Počúvadlo, Podhorie, Prenčov, Rapište, Rudno nad Hronom, Sklené Teplice, Štiavnické Bane, Tekovská Breznica, Trnavá Hora, Voznica, Vyhne, Vysoká, Žarnovica, Žiar nad Hronom,

- b) Zvolen

ve Středoslovenském kraji, v katastrálních úze-

mích obcí Babiná, Bacurov, Devičie, Dobrá Niva, Dubové, Hontianske Nemce, Hronská Breznica, Kraľovce-Krnišov, Krupina, Ladzany, Ostrá Lúka, Sebechleby, Žibritov,

c) Levice

v Západoslovenském kraji, v katastrálních územích obcí Bohunice, Čajkov, Devičany, Gondovo, Jabloňovce, Nová Dedina, Pukanec, Rybník, Uhliská, Bárovce, Pečenice.

(2) Účelem vyhlášení oblasti je ochrana a zvelebování přírody a přírodních hodnot i v návaznosti na cenné kulturní památky a zvláště na památky vývoje techniky na území, zabezpečování jejího optimálního využívání se zřetelem na její všestranný kulturní, vědecký, ekonomický, vodohospodářský a zdravotně rekreační význam při respektování prioritních zájmů geologické a důlní činnosti v této oblasti.

(3) Ochrana přírody a přírodních hodnot a zachování stanovených podmínek ochrany oblastí je povinností všech orgánů a organizací, které na jejím území jakkoliv působí, jakož i občanů, kteří mají v oblasti bydliště nebo se v ní zdržují.

(4) Na území oblasti lze podle § 6 odst. 3 a § 7 a 8 zákona vyhlásit zvláštní ochranu jejích mimořádně významných částí.

§ 2

(1) Na území oblasti lze jen v dohodě s orgány státní ochrany přírody:¹⁾

- a) provádět sběr vzácných nerostů na povrchu;
- b) provádět archeologické výkopy nebo jiné výkopy spojené zejména s výzkumem a průzkumem v přírodě;
- c) zavádět nepůvodní druhy rostlin a živočichů do volné přírody zásadně jen při provádění výzkumů v rámci experimentální činnosti. Toto ustanovení se netýká zemědělského půdního fondu obhospodařovaného podle schválených plánů rozvoje zemědělské výroby;
- d) měnit a vytvářet systémy přívodových a odtokových kanálů, štol a památek vývoje techniky původních důlních vodních nádrží;
- e) používat lesní a zemědělské pozemky k jiným účelům;
- f) mimo intravilán obcí budovat stavby všeho druhu (důlní, průmyslové, inženýrské, rekreační, obytné, garáže atd.) kromě provozních zařízení státních lesů a zemědělských podniků;
- g) mimo intravilán obcí s výjimkou prostorů, které byly už dříve určeny na tyto účely, umísťovat skládky, skladovat odpady, tvořit důlní haldy a odkaliště;

h) mimo intravilán obcí umísťovat reklamní, informační a jiná podobná zařízení;

1) velkoplošně používat pesticidy s výjimkou lesních školek a zemědělského půdního fondu.

(2) Na území oblasti lze jen po projednání s orgány státní ochrany přírody:

a) provádět geologické práce včetně technických prací v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy (kromě průzkumu navazujícího na stávající důlní díla a kromě průzkumu hydrogeologických prací spojených s ochranou a rozvojem přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů);

b) dobývat ložiska nerostů mimo stanovené dobývací prostory.²⁾

(3) Rozsah provádění ostatních činností v oblasti se vymezuje takto:

a) obhospodařování lesního fondu se řídí schválenými lesními hospodářskými plány, v nichž hospodářská opatření pro části lesů chráněné z důvodu ochrany přírody se stanoví v dohodě s orgány státní ochrany přírody;

b) rozvoj zemědělské výroby v oblasti se uskutečňuje na základě komplexních plánů rozvoje zemědělství včetně úprav pozemků se stromy a keřovou vegetací pro jednotlivé územně správní celky, vypracovaných ve spolupráci s orgány státní ochrany přírody se zvláštním zřetelem na zachování biologických a estetických hodnot oblasti a zájmy ochrany a racionálního využití zemědělského půdního fondu;

c) při všech záměrech a zásazích se musí respektovat vodohospodářský význam území;

d) výstavba se realizuje podle schválené územně plánovací dokumentace se zřetelem na optimální zachování neurbanizovaných prostorů původního přírodního prostředí. Při projektování a výstavbě je třeba přihlížet k rázu krajiny a k používanému materiálu. Výstavba chat pro individuální rekreaci, staveb pro dočasné ubytování včetně podnikových zotavoven, chatových táborů, prostorů vyhrazených pro stanování, autokempinků, parkovišť a jiných funkčních zařízení³⁾ je dovolena jen v prostorech vymezených orgány územního plánování se souhlasem orgánů státní ochrany přírody a ostatních orgánů státní správy, kterých se to týká, na podkladě schválené územně plánovací dokumentace, jakož i usnesením rady příslušného okresního národního výboru o schválení rekreační oblasti; individuální výstavba rekreačních chat a objektů a výstavba rekreačních objektů socialistických organizací na lesním půdním fondu může se realizovat jen

¹⁾ § 12 a 13 zákona.

²⁾ Zákon č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon).

³⁾ Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 83/1976 Sb., o všeobecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění vyhlášky č. 45/1979 Sb.

se souhlasem ministerstva lesního, a vodního hospodářství SSR;⁴⁾

- e) myslivost a rybářství⁵⁾ se vykonávají podle schválených plánů chovu a lovu zvěře a ryb se zřetelem na zachování a zvelebování přírodních souborů společenstev, a jde-li o ochranu volně žijících živočichů, ve spolupráci orgánů státní ochrany přírody;
- f) komunikace se budují na základě schválené územně plánovací dokumentace. Turistické stezky se rozšiřují a značují a naučné trasy se budují v souladu s koncepcí ochrany přírody v oblasti ve vzájemné dohodě s orgány turistiky ve Slovenské socialistické republice. Průzkum lesní dopravní sítě se provádí ve spolupráci s orgány státní ochrany přírody a odsouhlasuje se za jejich účasti při závěrečném protokolu k lesnímu hospodářskému plánu;
- g) výzkum a průzkum, který se dotýká přírodních poměrů, lze provádět jen s vědomím Slovenského ústavu památkové péče a ochrany přírody, který vede jejich evidenci. Přitom je třeba dbát, aby v čase i místě nedocházelo ke střetům zájmů různých organizací nebo aby se nepoškozovaly chráněné přírodní hodnoty.

§ 3

(1) Na území oblasti je věnována zvláštní péče památkám vývoje techniky v oboru hornictví, hutnictví a lesnictví podle zvláštních předpisů.⁶⁾

(2) Způsob a rozsah ochrany pomátek vývoje techniky stanoví příslušný okresní národní výbor zvláštním statutem.

§ 4

(1) Ve věcech, které se dotýkají oblasti, rozhodují orgány státní správy, zejména orgány územního plánování, stavební úřady, báňské úřady, orgány státní správy lesního hospodářství, orgány ochrany ovzduší, vodohospodářské, zemědělské, dopravní, orgány cestovního ruchu, zdravotnictví a hygieny, jakož i orgány tělesné výchovy s ohledem na poslání oblasti, a to ve spolupráci s příslušnými orgány státní ochrany přírody.

(2) Obdobně postupují orgány a organizace, které v oblasti provádějí opatření k ochraně ovzduší, vody, půdy, vegetačního krytu, zvěře a ryb a jiných volně žijících živočichů.

§ 5

(1) O způsobu ochrany zvlášť chráněných území, která jsou v oblasti, platí podmínky stanovené příslušnými orgány. Podmínky ochrany podle § 2 této vyhlášky se nevztahují na zvlášť chráněné zemědělské půdy.⁷⁾

(2) Na územích, na která se vztahuje působnost federálního ministerstva národní obrany a ministerstev vnitra, jsou orgány státní ochrany přírody a orgány státní památkové péče povinny dbát zájmů vojenské správy a při změnách, které se dotýkají obrany státu, zařízení nebo prostorů sloužících tomuto účelu, vyžádat si souhlas vojenské správy nebo příslušných orgánů ministerstev vnitra. Zájmová území vojenské správy nejsou vyhlášením oblastí dotčena.

(3) Vyhlášením oblastí nejsou dotčena vlastnická práva a jiné majetkové vztahy k nemovitostem, které jsou na území oblastí, ani ochranná pásma stanovená podle zvláštních předpisů.⁸⁾

§ 6

(1) Úkoly orgánů státní ochrany přírody na území oblasti podle této vyhlášky provádí v rámci své působnosti⁹⁾ Slovenský ústav památkové péče a ochrany přírody v Bratislavě.

(2) Na ochraně, obnově a zvelebování přírody, přírodních hodnot a kulturních památek v oblasti se podílejí národní výbory působící na jejich území.

(3) Orgány a organizace, které využívají území oblasti, zabezpečují v rámci své působnosti finanční a materiální prostředky na ochranu, rozvoj a zvelebování oblasti v rámci schválených hospodářských a finančních plánů, vyplývá-li potřeba těchto prostředků z činnosti, kterou na tomto území vykonávají.

§ 7

Mapy, v nichž je zakresleno území oblastí, jsou uloženy ve Slovenském ústavu památkové péče a ochrany přírody v Bratislavě, na Středoslovenském krajském národním výboru v Banské Bystrici, na Západoslovenském krajském národním výboru v Bratislavě, na okresních národních výborech

⁴⁾ § 4 odst. 6 a 7 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích.

⁵⁾ Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti.
Zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství.

⁶⁾ Zákon SNR č. 7/1958 Sb., o kulturních památkách.

⁷⁾ § 7a zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (úplné znění č. 124/1978 Sb.).

⁸⁾ Zákon č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.

Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích.

Zákon č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (úplné znění č. 127/1978 Sb.).

Zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích.

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

Vyhláška č. 15/1972 Sb., o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.

⁹⁾ Zákon Slovenské národní rady č. 7/1958 Sb. SNR, o kulturních památkách.

v Žiaru nad Hronom, ve Zvolenu a v Levicích, jakož
i ve střediscích geodézie ve Zvolenu a Levicích.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Válek v. r.

Příloha k vyhlášce č. 124/1979 Sb.

Vymezení chráněné krajinné oblasti

ŠTIAVNICKÉ VRCHY

Chráněná krajinná oblast (dále jen „oblast“) se rozprostírá na území Středoslovenského kraje v okresech Žiar nad Hronom a Zvolen a na území Západoslovenského kraje v okrese Levice.

Hranice oblasti probíhá od výchozího bodu v místě dotyku hranic okresu Zvolen a okresu Žiar nad Hronom u řeky Hronu. Odtud směřuje podél okrajových lesních porostů severní části Štiavnických vrchů až po intravilán obce Jalná, a to západním směrem. Za hranicí tohoto intravilánu se podél okrajového lesního porostu obrací na jih až k Močiarскому potoku, odtud pokračuje podél severní hranice lesních porostů až k Istebnému potoku. Od Istebného potoka prochází podél lesního porostu na severozápad, dále na západ až k východní hranici studijních ploch Výzkumného ústavu lesního hospodářství ve Zvolenu. Hranici této studijní plochy obchází až k okraji lesa na dotyku se zemědělským půdním fondem, odtud pokračuje až k myslivně Kapitálský majer. Dále hranice postupuje podél okraje lesního porostu až k dobývacímu prostoru kamenolomu na těžbu perlitu (Keramické závody Košice) v Lehôtce pod Brehmi a za západní hranicí státní přírodní rezervace Szabóova skala napojuje se na západní hranici chráněného naleziště Bralce. Odtud sleduje nejdříve jižní, pak východní hranici lesního porostu až ke katastrálnímu území obce Vyhne. Zde se po okraji lesního porostu obrací nejdříve na jihozápad, pak severozápad a opět podél okraje lesa na jih, dále na západ až ke státní silnici Bzenica—Vyhne. Podél okraje lesa dosahuje hranici dobývacího prostoru kamenolomu závodu Stredoslovenských kamenolomů a štěrkopísků v Bzenici. Celý dobývací prostor vynechává až k jeho dotyku s řekou Hronem. Pokračuje po levém břehu řeky Hronu až k severnímu okraji intravilánu obce Rudno nad Hronom. Sledující východní hranici intravilánu obce

Rudno k Rudníanskému potoku směřuje podél okraje lesa k intravilánu obce Nová Baňa-Brehy, kde pokračuje opět po okraji lesa — vynechávajíc dobývací prostor Západoslovenských kamenolomů a štěrkopísků — až k Čajkovskému potoku. Odtud po okraji lesa pokračuje nejdříve na východ, pak na severovýchod k myslivně Štampóch. Zde se stáčí k jihu po levé straně státní silnice Štiavnické Bane—Bohunice, sledující souvislý lesní porost přes Chlieviská až k cestě k myslivně Segínov. Dále podél levého břehu potoku Jabloňovka se stáčí na jih a stále sleduje lesní porost až ke státní silnici Jabloňovce—Baďan. Vedle lesního porostu směřuje nejdříve na jih, pak na západ až k potoku Jabloňovka. Odtud sleduje levý břeh tohoto potoku a současně lesní porost nacházející se jižně od kóty Vrchlné (359). Tímto lesním porostem pokračuje až ke státní silnici Žemberovce—Ladzany. Po levé straně této silnice jde na jihovýchod a pak na východ až k západní hranici intravilánu obce Ladzany. Po okraji intravilánu této obce směřuje na východ, pak na sever až ke Klastavskému potoku. Po levém břehu tohoto potoka pokračuje hranice na sever až k okraji lesního porostu, odtud na severovýchod, pak na jihovýchod k potoku Štiavnica, kde přechází okrajem lesa k hranici katastrálního území obce Devičie u státní silnice Hontianske Nemce—Krupina. Po levé straně této silnice, vynechávajíc intravilán obce Devičie v jeho západní, pak severní části, dosahuje mostu přes potok Krupínica. Pokračuje po pravém břehu tohoto potoka na severozápad až k osadě Stará hora, odkud po okraji lesa dosahuje hranice dobývacího prostoru lomu Ficberg. Po hranici tohoto dobývacího prostoru a po pravé straně silnice do lomu se dostává ke státní silnici Žibritov—Krupina a u ní stáčeje se na jihovýchod a po napojení se na státní silnici Krupina—Babiná sleduje ji po levé straně až k Suchému potoku. Dále po pra-

vém břehu tohoto potoka sleduje hranice západní směr a podél lesního porostu dosahuje potoku Suchý jarok (západně od kóty 422,6 — Kopanice). Hranice pokračuje potokem Suchý jarok na sever až k řece Hronu. Po levém břehu řeky Hronu směrem na západ dosahuje hranice výchozího bodu.

Rozloha oblasti je 77 630 ha.

Území oblasti je vyznačeno na otiscích Základ-

ní mapy ČSSR v měřítku 1 : 50 000 na těchto mapových listech:

36 — 31	36 — 34
36 — 32	45 — 22
36 — 33	46 — 11
35 — 44	46 — 12

125

VYHLÁŠKA

ministerstva školství Slovenské socialistické republiky

ze dne 10. října 1979

o školách v přírodě

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 45 odst. 2 zákona Slovenské národní rady č. 78/1978 Sb., o školských zařízeních, a podle § 14 odst. 2 písm. a) zákona Slovenské národní rady č. 79/1978 Sb., o státní správě ve školství:

§ 1

Vysílání dětí a žáků do škol v přírodě

(1) Do škol v přírodě¹⁾ se vysílají děti ze všech typů mateřských škol, žáci druhého až čtvrtého ročníku základní školy, žáci čtvrtého až osmého ročníku základních škol pro mládež vyžadující zvláštní péči a základních devítiletých škol pro mládež vyžadující zvláštní péči a dále žáci zvláštních škol. Žáci ze škol při zdravotnických zařízeních a žáci pomocných škol se do školy v přírodě nevysílají.

(2) Z oblastí, v nichž je mimořádně ohrožen zdravý vývoj dětského organismu,²⁾ se vysílají v každém školním roce do škol v přírodě všechny děti z mateřských škol a všichni žáci škol uvedených v § 1 odst. 1 (dále jen „žáci“).

(3) Žáci mateřských škol se do školy v přírodě vysílají jedenkrát v průběhu docházky do mateřské školy, žáci škol uvedených v § 1 odst. 1 se do školy v přírodě vysílají jedenkrát v průběhu povinné školní docházky.

(4) S vysláním žáka do školy v přírodě a s výší příspěvku (§ 6 odst. 4) musí souhlasit rodiče nebo jiní zákonní zástupci (dále jen „zákonní zástupci“). Do školy v přírodě se nemohou vysílat žáci, jejichž zdravotní stav by podle posudku školního lékaře mohl být ohrožen pobytem ve škole v přírodě, a žáci, kteří by ohrožovali zdraví ostatních žáků.

(5) Pokud se žák nezúčastní pobytu ve škole v přírodě, zabezpečí ředitel vysílající školy jeho vyučování v jiné třídě školy.

§ 2

Organizace škol v přírodě

(1) Školy v přírodě se organizují

- a) v objektech trvale sloužících tomuto poslání, spravovaných národními výbory,
- b) v objektech sloužících tomuto poslání přechodně, přenechaných národnímu výboru k dočasnému užívání.

(2) Vysílání do školy v přírodě organizuje a školní inspekci v ní vykonává národní výbor, který školy uvedené v § 1 odst. 1 odborně vede.³⁾

(3) Zdravotní dozor nad školou v přírodě vykonává okresní ústav národního zdraví, v jehož obvodu je škola umístěna.

§ 3

Organizace výchovně vzdělávací činnosti

(1) Výchovně vzdělávací činnost ve školách v přírodě se řídí předpisy platnými pro školy, z nichž byli žáci vysláni.

(2) Činnost žáků v době mimo vyučování se zaměřuje především na tělovýchovnou, turistickou a rekreační činnost, organizovanou podle podmínek školy v přírodě.

(3) Návštěvy zákonných zástupců ve škole v přírodě dohodne ředitel vysílající školy před odjezdem žáků do školy v přírodě.

¹⁾ § 16 zákona Slovenské národní rady č. 78/1978 Sb., o školských zařízeních.

²⁾ Oblastí, v nichž je mimořádně ohrožen zdravý vývoj dětského organismu, určuje vláda SSR.

³⁾ § 7 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. c) zákona Slovenské národní rady č. 79/1978 Sb., o státní správě ve školství.

§ 4

Stravování

(1) Finanční norma pro nákup potravin ve škole v přírodě na žáka (dospělého strávnicka) a den činí:

pro děti mateřských škol	13,65 Kčs
pro žáky 2.—4. ročníku	15,65 Kčs
pro žáky vyšších ročníků a dospělé strávnicky	16,65 Kčs

(2) Stravování žáků ve školách v přírodě a pracovníků, stravují-li se ve škole v přírodě, se řídí zvláštními předpisy,⁴⁾ pokud tato vyhláška nestanoví jinak.

§ 5

Ubytování

Ubytování žáků v objektech trvale sloužících poslání škol v přírodě se řídí předpisy o internátních školních zařízeních.

§ 6

Hospodaření škol v přírodě, poplatky

(1) Veškeré výdaje spojené s provozem škol v přírodě zajistí ve svém rozpočtu národní výbor, který školu v přírodě spravuje.

(2) Mzdy pracovníků škol v přírodě, ostatní náležitosti poskytované pracovníkům podle pracovních předpisů a věcné výdaje na školy v přírodě hradí národní výbor, který školu v přírodě spravuje.

(3) Pracovníkům vysílaným do škol v přírodě hradí národní výbor, který pro tyto pracovníky plní úkoly vyplývající z pracovněprávních vztahů, výdaje až do výše náhrady cestovních výdajů poskytovaných podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(4) Při vysílání žáků škol uvedených v § 1 odst. 1 poskytne národní výbor, který tyto školy odborně vede, na úhradu skutečných výdajů na stravování, ubytování a jízdné žáků příspěvek ve výši 10 Kčs na jednoho žáka a den. Rozdíl mezi příspěvkem poskytnutým národním výborem a mezi skutečnými výdaji na stravování, ubytování a jízdné žáků hradí zákonní zástupci žáků příspěvkem, který zaplatí v dohodnutém termínu před vysláním žáků do školy v přírodě.

(5) Při vysílání žáků do škol v přírodě z oblastí, v nichž je mimořádně ohrožen zdravý vývoj dětského organismu (§ 1 odst. 2), hradí národní výbor, který školy odborně vede, veškeré výdaje na stravování, ubytování a jízdné žáků. Na úhradu stravovacích nákladů přispívají zákonní zástupci žáků příspěvkem 5 Kčs na žáka a den.

(6) Organizuje-li se škola v přírodě v objektech sloužících tomuto poslání přechodně, veškeré výdaje zajistí ve svém rozpočtu národní výbor, který školy uvedené v § 1 odst. 1 odborně vede.

§ 7

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Ministr:

Prof. Ing. Buža CSc. v. r.

⁴⁾ Výnos ministerstva školství SSR ze dne 23. dubna 1976 č. 900/1976-A/1 o školním stravování (Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR, ročník 1976, sešit 5) registrovaný v částce 13/1976 Sb.

⁵⁾ Vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 98/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády

1. **výnos** čj. 8000-81/5. odd.-1978 ze dne 29. června 1978 o změně a doplnění výnosu čj. 1700-81/5. odd.-1972 ze dne 30. srpna 1972, kterým se upravují platové podmínky učitelů v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany (platový řád), registrovaný v částce 3/1973 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1978;

2. **výnos** čj. 11 010-81/5. odd.-1979 ze dne 30. ledna 1979, kterým se mění výnos čj. 3600-81/5-1971 ze dne 30. června 1971 o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany ve znění výnosů jej měnících a doplňujících, registrovaný v částce 22/1971 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1979;

3. **výnos** čj. 11 054-81/5. odd.-1979 ze dne 22. března 1979, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany čj. 13 000-81/5-1974 ze dne 23. dubna 1974 o odměňování dělníků trustu podniků vojenských lesů a statků ve znění výnosu čj. 7771-81/5. odd.-1978 ze dne 18. května 1978, registrované v částce 26/1975 Sb. a v částce 21/1978 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1979.

Do výnosů lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos** čj. 11 700-81/5. odd.-1979 ze dne 17. července 1979, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1978 čj. 8800-81/5. odd.-1978, o určování pracovní doby občanských pracovníků vojenské správy a národních podniků v oboru ministerstva národní obrany — řidičů silničních motorových vozidel a závozníků, registrovaný v částce 11/1977 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1979.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo dne 27. 8. 1979 pod čj. F 42-578/1979-8314 **výnos**, jímž se mění a doplňuje směrnice Státního úřadu sociálního zabezpečení čj. S/1-8301 ze dne 28. 9. 1964 o ústavní sociální péči, ve znění směrnice ministerstva práce a sociálních věcí čj. VIII/2-8314 ze dne 17. 12. 1968, pokynu ministerstva práce a sociálních věcí ČSR čj. VIII/2-8314/2 ze dne 30. 6. 1970 a pokynu ministerstva práce a sociálních věcí SSR čj. III/3-1301/1971 ze dne 10. 6. 1971.

Výnosem se upravuje maximální hranice příspěvku na úhradu nákladů ústavní péče v ústavech sociální péče pro dospělé občany postižené tělesně, smyslově nebo mentálně a v domovech důchodců.

Výnos platí od 1. srpna 1979. Byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí ČSR v částce 14/1979 a ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí SSR v částce 6/1979 a lze do něho nahlédnout u všech odborů sociálních věcí a zdravotnictví ONV a odborů sociálních věcí a pracovních sil KNV.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo dne 27. srpna 1979 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, k provedení § 5 odst. 9 vyhlášky č. 93/1979 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení žáků a učňů připravujících se na dělnická povolání v učebních a studijních oborech, se souhlasem federálního ministerstva práce a sociálních věcí a ministerstva práce a sociálních věcí ČSR a v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos o odměňování učňů v období odborného rozvoje v organizacích státního obchodu.**

Výnos se vztahuje na učně stanovených učebních oborů v organizacích státního obchodu, tj. v organizacích řízených ministerstvem obchodu ČSR a v obchodních organizacích řízených národními výbory.

Výnosem se ruší výnos ministerstva obchodu ČSR č. 5/1969 Věstníku MO ČSR o úpravě finančního a hmotného zabezpečení učňů některých učebních oborů v organizacích státního obchodu, ve znění výnosu ministerstva obchodu ČSR č. 9/1974 Věstníku MO ČSR.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1979 a byl uveřejněn pod poř. č. 11 v částce č. 8/1979 Věstníku MO ČSR.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, v dohodě se zúčastněnými orgány **výnos ze dne 22. září 1979 č. 14 091/1979, kterým se doplňuje výnos, kterým se vydává stipendijní řád pro poskytování stipendií studentům, kteří v denní formě řádného studia studují na vysokých školách ve Slovenské socialistické republice** (v publikaci „Zvesti MŠ a MK SSR“ 1978, str. 154; reg. v částce 31/1978 Sb.).

Výnos rozšiřuje výčet částek, které se nezapočítávají do průměrného čistého měsíčního příjmu o částku, o kterou se zvýšil důchod podle zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 76/1979 Sb., o zvýšení důchodů.

Výnos nabyl účinnosti 1. říjnem 1979 a je uveřejněn v publikaci „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“ v sešitě 10 ze dne 31. října 1979; lze do něho nahlédnout na všech odborech školství ONV a NV hlavního města SSR Bratislavy a na rektorátech vysokých škol.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLOV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 12. dubna 1979 byl v Penze podepsán Protokol o vytvoření dočasných československo-sovětských kolektivů v oblasti pneumomechanického předení textilních vláken. Protokol na základě svého § 14 vstoupil v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 1. září 1979 byla v Ulánbátaru podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky o zřízení československo-mongolského společného podniku k provádění geologicko-průzkumných prací, těžbě a úpravě jednotlivých druhů nerostných surovin v Mongolské lidové republice. Dohoda vstoupila na základě svého článku 27 v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 1. září 1979 byl v Ulánbátaru podepsán Protokol o vzájemných dodávkách zboží a platech mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou na rok 1980. Protokol vstoupil na základě svého článku 5 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1980 a bude platit do 31. prosince 1980.